

Bruxelles, den 24. august 2022
(OR. en)

11896/22

**Interinstitutionel sag:
2022/0252(NLE)**

ASIE 60	TELECOM 344
COASI 131	RECH 471
CONOP 75	CLIMA 407
COTER 208	ENER 401
POLCOM 99	TRANS 535
SUSTDEV 145	TOUR 56
PI 104	EDUC 293
GENDER 135	CULT 88
JAI 1101	ENV 810
MIGR 234	POLMAR 46
COHAFA 79	SAN 489
COHOM 91	AGRI 380
CODRO 1	EMPL 311
COMPET 657	STATIS 36

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	24. august 2022
til:	Generalsekretariatet for Rådet
Komm. dok. nr.:	COM(2022) 425 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af rammeaftalen om et omfattende partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Kongeriget Thailand på den anden side

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) final.

Bilag: COM(2022) 425 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.8.2022

COM(2022) 425 final

2022/0252 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af rammeaftalen om et omfattende partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Kongeriget Thailand på den anden side

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

I november 2004 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger om individuelle rammeaftaler om partnerskab og samarbejde (PSA) med Thailand, Indonesien, Singapore, Filippinerne, Malaysia og Brunei. PSA'en med Thailand blev først paraferet i marts 2013, men undertegnelsen blev sat i bero i 2014 efter militærets magtovertagelse i landet. I lyset af normaliseringen af den politiske situation i Thailand fandt Rådet det i oktober 2019 hensigtsmæssigt, at EU tog skridt til at udvide sit engagement med Thailand ved at forberede en rettidig undertegnelse af PSA'en. Forhandlingerne om aftalen blev genoptaget den 13. juli 2021 og blev afsluttet efter den 7. runde den 11. juni 2022.

EU-Udenrigstjenesten og Kommissionens tjenestegrene har været involveret i forhandlingerne. Under forhandlingerne er medlemsstaterne blevet hørt på møder i de relevante arbejdsgrupper i Rådet. Europa-Parlamentet er blevet underrettet om resultaterne af forhandlingerne.

Kommissionen vurderer, at de mål, Rådet havde fastsat i forhandlingsdirektiverne, er nået, og at udkastet til aftale kan forelægges til undertegnelse og indgåelse.

Nærværende forslag vedrører det retlige instrument til indgåelse af aftalen.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

2.1. Aftalens formål og indhold

PSA'en er den allerførste bilaterale aftale mellem EU og Thailand, og den afløser den nuværende retlige ramme fra samarbejdsaftalen fra 1980 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og medlemslandene i Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer.

PSA'en indeholder retligt bindende forpligtelser, som er af central betydning for EU's udenrigspolitik, herunder bestemmelser om menneskerettigheder, ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelse af terrorisme, Den Internationale Straffedomstol, migration og beskatning.

Med PSA'en kan der skabes et meget bredere gensidigt engagement på det økonomiske og handelsmæssige område og ligeledes inden for retlige og indre anliggender. Aftalen styrker samarbejdet på en lang række politikområder, herunder menneskerettigheder, ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelse af terrorisme, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, handel, migration, miljø, energi, klimaændringer, transport, videnskab og teknologi, beskæftigelse og sociale anliggender, uddannelse, landbrug, kultur mv. Den omfatter også bestemmelser om beskyttelse af EU's finansielle interesser.

Politisk set markerer PSA'en med Thailand et vigtigt skridt hen imod en styrkelse af EU's rolle i Sydøstasien, som er baseret på fælles universelle værdier som demokrati og menneskerettigheder. Den baner vej for et bedre politisk, regionalt og globalt samarbejde

mellem to ligesindede partnere. Gennemførelsen af PSA'en har praktiske fordele for begge parter, og udgør et grundlag for at fremme EU's bredere politiske interesser.

I medfør af aftalen nedsættes der et blandet udvalg, der skal overvåge udviklingen af de bilaterale forbindelser mellem parterne. Aftalen indeholder en suspensionsklausul, der rummer mulighed for, at anvendelsen af aftalen kan suspenderes i tilfælde af, at væsentlige elementer tilsidesættes.

2.2. Retsgrundlag for den foreslåede afgørelse

I artikel 218, stk. 6, litra a), nr. iii), i TEUF fastsættes det, at Rådet vedtager afgørelsen om indgåelse af aftalen efter godkendelse fra Europa-Parlamentet i tilfælde af aftaler, hvorved der etableres en specifik institutionel ramme med samarbejdsprocedurer.

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 6, i TEUF afhænger hovedsagelig af aftalens formål og indhold. Hvis en gennemgang af en EU-retsakt viser, at den har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse kan bestemmes som det primære eller fremherskende, mens det andet kun er sekundært, skal retsaksen ifølge retspraksis have et enkelt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element. Hvis det derimod undtagelsesvis godtgøres, at der med retsaksen samtidig forfølges flere formål, eller at den har flere elementer, som hænger uløseligt sammen, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, således at forskellige bestemmelser i traktaten finder anvendelse, skal en sådan retsakt undtagelsesvis vedtages med de dertil svarende forskellige retsgrundlag (jf. dom af 10. januar 2006, Kommissionen mod Parlamentet og Rådet, C-178/03, EU:C:2006:4, præmis 42 og 43, dom af 11. juni 2014, Kommissionen mod Rådet, C-377/12, EU:C:2014:1903, præmis 34, dom af 14. juni 2016, Parlamentet mod Rådet, C-263/14, EU:C:2016:435, præmis 44 og dom af 4. september 2018, Kommissionen mod Rådet (Kasakhstan), C-244/17, EU:C:2018:662, præmis 40).

Aftalens hovedformål eller -element henhører under området udviklingssamarbejde.

Retsgrundlaget for forslaget til afgørelse bør derfor være artikel 209 i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), i TEUF og artikel 218, stk. 8, i TEUF.

2.3. Juridisk status

Undersøgelsen af PSA'ens anvendelsesområde indikerer, at EU i henhold til traktaterne har kompetence til at handle inden for alle områder, der er omfattet af PSA'en. På grundlag af denne retlige analyse mener Kommissionen, at udkastet til aftalen kan indgås som en ren EU-aftale. Af denne grund blev det nye udkast til aftalen i første omgang forhandlet som en ren EU-aftale. Derudover finder Kommissionen, at den kortere og mere forudsigelige ratifikationsprocedure for ikrafttrædelsen af PSA'en som en ren EU-aftale tilgodeser EU's interesse i hurtigt at gå videre med gennemførelsen af aftalen.

På Corepers møde i Rådet den 20. juli 2022 anmodede medlemsstaterne dog enstemmigt Kommissionen og den højtstående repræsentant om at ændre aftalen til en blandet aftale med midlertidig anvendelse. For at undgå, at Den Europæiske Unions undertegnelse og indgåelse af aftalen forsinkes i Rådet, besluttede Kommissionen og den højtstående repræsentant at føre forhandlinger om en tilpasning af aftalen før fremsættelsen af Kommissionens forslag vedrørende undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen.

I vedlagte udkast foreslås det derfor, at aftalen indgås som en blandet aftale.

2.4. Nødvendigheden af den foreslåede afgørelse

I henhold til artikel 216 i TEUF kan Unionen indgå en aftale med et eller flere tredjelande, når der i traktaterne er fastsat bestemmelser herom, eller når indgåelsen af en aftale enten er nødvendig for i forbindelse med Unionens politikker at nå et af de mål, der er fastsat i traktaterne, eller er foreskrevet i en juridisk bindende EU-retsakt eller kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde.

Traktaterne indeholder bestemmelser om indgåelse af aftaler såsom denne PSA, nemlig artikel 209 i TEUF. Desuden er indgåelsen af PSA'en nødvendig for inden for rammerne af Unionens politikker at nå de mål, der er omhandlet i traktaterne.

Aftalen bør derfor indgås på Unionens vegne.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af rammeaftalen om et omfattende partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Kongeriget Thailand på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a)

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets afgørelse [XXX] af [...] ¹ blev rammeaftalen om et omfattende partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Kongeriget Thailand på den anden side ("aftalen") undertegnet på Unionens vegne den [...] med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt.
- (2) Aftalen har til formål at styrke samarbejdet på en lang række politikområder, herunder menneskerettigheder, ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelse af terrorisme, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, handel, migration, miljø, energi, klimaændringer, transport, videnskab og teknologi, beskæftigelse og sociale anliggender, uddannelse og landbrug.
- (3) Aftalen bør godkendes på Unionens vegne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Rammeaftalen om et omfattende partnerskab og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Kongeriget Thailand på den anden side godkendes hermed på Unionens vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

¹ EUT L [...] af [...], s. [...].

Artikel 2

Kommissionen bemyndiges herved til på Unionens vegne at udpege den person, som på Unionens vegne er beføjet til at give meddelelse som omhandlet i aftalens artikel 60 med henblik på at udtrykke Unionens samtykke til at blive bundet af aftalen.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*